

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611010344
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Bargel
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5611010344.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Pavla Polku, na verejnom zasadnutí konanom 10. februára 2015 prejednal odvolanie podané obžalovaným M. N. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/138/2011 z 23.9.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/138/2011 z 23.9.2014 v časti - vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaného M. N., nar. X.X.XXXX v Y. W., trvale
bytom B. O. č. X, okres Y.
W., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody
v ÚVTOS Ružomberok,

za spáchanie pokusu pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 14 ods. 1, § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák. (rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/80/2011 zo 17.4.2012), pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. (rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/71/2012 z 19.9.2012), prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. (rozsudok Okresného súdu Poprad, sp.zn. 5T/127/2012 zo 6.3.2013), pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 20, § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. (rozsudok Okresného súdu Poprad, sp.zn. 2T/14/2012 z 8.3.2013) a prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

o d s u d z u j e :

podľa § 222 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/80/2011 zo 17.4.2012, výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/71/2012 z 19.9.2012, výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Poprad, sp.zn. 5T/127/2012 zo 6.3.2013 a výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Poprad, sp.zn. 2T/14/2012 z 8.3.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný M. N. uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. pre skutok, ktorý spáchal tak, že:

v priebehu mesiacov jún, júl a august 2010 v mieste trvalého bydliska X. W., nar. X.X.XXXX, trvalé bydlisko V. XX, okres Y. W., z rôznych dôvodov vylákal od menovanej finančné čiastky v celkovej výške 5 224,- Eur s tým, že požičanú finančnú čiastku vráti po vybavení pôžičky, pričom vedel, že pôžičku si nevybavuje a nevybaví, čím X. W. spôsobil škodu vo výške 5 224,- Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 222 ods. 3, § 38 ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/80/2011 zo 17.4.2012, ktorým bol obžalovanému podľa § 222 ods. 3 § 38 ods. 2 (§ 36 písm. 1/, n/, § 37 písm. h/, m/), § 41 ods. 2, § 39 ods. 2, písm. d/, § 34 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 67 mesiacov, so zaradením obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd súčasne zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Ďalej súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/71/2012 z 19.9.2012, rozsudku Okresného súdu Poprad, sp.zn. 6T/2/2012 zo 6.3.2013, rozsudku Okresného súdu Poprad, sp.zn. 5T/127/2012 zo 6.3.2013, rozsudku Okresného súdu Poprad, sp.zn. 2T/14/2012 z 8.3.2013, ktorými bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/80/2011 zo 17.4.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodenej X. W. vo výške 5 224,- Eur.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tak, že: „V prejednávanej veci obžalovaný priznal spáchanie prečinu a jeho spáchanie i oľutoval, pričom pravdivosti jeho priznania nasvedčujú dôkazy zadovážené v konaní. Pri úvahách o druhu a výmere trestu bral súd do úvahy sledovaný účel trestu, ktorý plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti, individuálnej a generálnej prevencie, berúc do úvahy spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Obžalovaný má doposiaľ 11 záznamov v odpise z registra trestov. V mieste bydliska starosta obce podal správu, že v obci s ním nie sú žiadne problémy, jeho konanie nebolo predmetom riešenia komisie verejného poriadku, nie je známe, že by požíval alkoholické nápoje a omamné látky. Od spoluobčanov a susedov na menovaného nie sú evidované žiadne sťažnosti. Z povahy trestnej činnosti, ktorej sa dopúšťal obžalovaný v minulosti, vyplýva, že je osobou, ktorá má sklony k opakovanému páchaniu trestnej činnosti, namierenej proti majetku. Vzhľadom k tomu, že súd odsudzoval páchatel'a za trestnú činnosť, ktorej sa dopustil skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/80/2011, a taktiež i rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/71/2012, rozsudok Okresného súdu Poprad, sp.zn. 6T/2/2012, rozsudok Okresného súdu Poprad, sp.zn. 5T/127/2012, rozsudok Okresného súdu Poprad, sp.zn. 2T/14/2012, ktorými bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš rozsudkom, sp.zn. 2T/80/2011, súd ukladal za zbiehajúcu sa trestnú činnosť súhrnný trest odňatia slobody. V prejednávanej veci bola konštatovaná prevaha priťažujúcich okolností, keď obžalovaný spáchal viac trestných činov a v minulosti už bol za trestnú činnosť odsúdený. Zistená bola jedna poľahčujúca okolnosť, že priznal spáchanie trestného činu a trestný čin oľutoval. Z hľadiska naplnenia účelu trestu súd považuje v rámci hore uvedených kritérií za primeraný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, pričom trest ukladal za najprísnejší z trestných činov zbiehajúcej sa trestnej činnosti, a to prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 3 Tr. zák., na ktorý sa vzťahuje základná trestná sadzba vo výmere 3 roky až 10 rokov, pričom pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby zvyšuje o jednu tretinu na 5 rokov a 4 mesiace. Uložený trest súd považuje za primeraný, vyjadrujúci v plnej miere potrebu individuálnej

generálnej prevencie. Súd v adhéznom konaní rozhodol o povinnosti obžalovaného nahradiť spôsobenú škodu poškodenej X. W. v uplatnenej výške v sume 5 224,- Eur.“

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie obžalovaný, a to proti výroku o treste a výroku o náhrade škody. V odvolaní uviedol: „Súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov sa mi zdá neprimerane vysoký. Mám za to, že nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 67 mesiacov, ktorý mi bol uložený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/80/2011 zo dňa 17. 4.2012 a ktorý momentálne vykonávam v ÚVTOS v Ružomberku, je pre mňa dostačujúci, aby zabezpečil ochranu spoločnosti a moju nápravu. Trest bol prísnejší, pretože bol uložený podľa asperačnej zásady, ktorá nebola v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, a preto na základe Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 stratila účinnosť. Vzhľadom na to mal súd ponechať v platnosti rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/80/2011 zo dňa 17.4.2012 a rozhodnúť podľa § 44 Trestného zákona. Taktiež chcem poukázať na to, že súd pri výmere trestu v tomto konaní vychádzal len z jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. 1) Trestného zákona, t.j. že som sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval, a z dvoch priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h) Trestného zákona - že som spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona - že som bol už za trestný čin odsúdený. Nezohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. h) Trestného zákona - že som spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných alebo rodinných pomerov, keďže som bol v tom čase nezamestnaný a musel som sa starať o svoju rodinu a 3 maloleté deti, a tiež poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k), t.j. dobrovoľne som sa snažil uhradiť spôsobenú škodu, aj poškodená vo výsluchu uviedla, že som jej vrátil 200,- Eur. Na základe toho pri výmere trestu nedošlo k správne mu vyhodnoteniu pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd mi tiež uložil povinnosť nahradiť škodu vo výške 5 224,- Eur. Ja s touto sumou nesúhlasím, nie som si vedomý toho, že by som si od X. W. požičal takú vysokú sumu. Poškodená v konaní žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázala výšku škody, ktorú som jej mal svojím konaním spôsobiť. Súd zobral do úvahy len jej výpoveď a výpoveď jej druha W. K., ktorý bol len pri preberaní peňazí vo výške 2 200,- Eur a tiež sumy 300,- Eur. Poškodená nepredložila písomnú zmluvu o pôžičke a výpoveď jej druha považujem za účelovú. Na základe týchto skutočností navrhujem, aby odvolací súd po preskúmaní veci zrušil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 1T/138/2011 zo dňa 23.9.2014 a zároveň rozhodol o upustení od súhrnného trestu podľa ust. § 44 Trestného zákona, príp. rozhodol o treste kratšieho trvania a poškodenú s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.“

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadrila poškodená X. W. nasledovne: „Na svojej pôvodnej výpovedi trvám a taktiež na sume vo výške 5 224,- Eur. Sumu 200,- Eur, ktorú mi p. M. N. splácal po 10-20,- Eur splátkach, tie som z celkovej dlžnej sumy odpočítala. Taktiež chcem ešte pripomenúť, že p. M. N. si zobral na moje meno pôžičku od Providentu, ktorú som musela za neho splácať. Nesúhlasím, aby sa náhrada škody, ktorú mi spôsobil p. M. N., prejednávala na občianskom súdnom konaní.“

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolanie obžalovaného M. N. je čiastočne dôvodné, avšak pre iné skutočnosti, ako uviedol v odvolaní.

V prvom rade krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania. Krajský súd nezistil pochybenie ani pri rozhodnutí súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, pričom na takéto rozhodnutie boli splnené všetky podmienky predpokladané v ustanovení § 257 ods. 7 Tr. por., a preto odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Vo vzťahu k odvolaním napadnutému výroku o treste však krajský súd poznamenáva, že tu sa dopustil okresný súd pochybenia, keď v rámci postupu podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil aj výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Poprad, sp.zn. 6T/2/2012 zo 6.3.2013. Okresný súd nemohol vyššie označený rozsudok zrušiť, pretože tento bol už zrušený rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp.zn. 5T/127/2012 zo 6. marca 2013, a to v celom rozsahu. Za takejto situácie okresný súd nemohol zrušiť nič, čo už neexistuje. Okrem toho nie je krajskému súdu zrejmé, prečo súd prvého stupňa pri ukladaní trestu nepoužil ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. a tým asperačnú zásadu, pretože na postup podľa §

41 ods. 2 Tr. zák. boli splnené všetky zákonom predpokladané podmienky. Krajský súd však nemohol napraviť aj toto pochybenie okresného súdu, pretože bol limitovaný zásadou zákazu reformatio in peius, a preto na uvedené len akademicky poukazuje.

Pokiaľ sa obžalovaný v odvolaní domáhal zmiernenia uloženého trestu, krajský súd nemohol akceptovať takýto návrh, pretože v osobe obžalovaného ide o nenapraviteľného páchatel'a trestnej činnosti, ktorý bol v minulosti už 11-krát súdne postihnutý, pričom ako je zrejmé, ani jeden z uložených trestov nesplnil svoj účel z hľadiska individuálnej prevencie a neprimäl obžalovaného k takej náprave, aby viedol riadny život a aby sa nedopúšťal trestnej činnosti. Okrem toho je neprehliadnuteľná aj tá skutočnosť, že v predmetnej veci bol obžalovanému uložený súhrnný trest za 5 trestných činov, pričom za teraz prejednávaný trestný čin mu okresný súd v podstate „pridal“ len 5 mesiacov.

Trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov tak, ako bol uložený obžalovanému súdom prvého stupňa a napokon i krajským súdom, považuje odvolací súd za spravodlivý a objektívny obraz potrieb a zmyslu trestu najmä z hľadiska generálnej prevencie, a preto krajský súd neakceptoval návrh obhajoby.

V súvislosti s výrokom o náhrade škody krajský súd poznamenáva, že spochybňovanie výšky spôsobenej škody zo strany obhajoby v odvolaní v tomto štádiu konania je neakceptovateľné, pretože obžalovaný priznal vinu v celom rozsahu, a teda priznal aj to, že od poškodenej si požičal sumu uvedenú vo výroku o vine. Krajský súd nemá dôvod neveriť poškodenej X. W., a preto ani v tejto časti nepovažoval odvolanie obžalovaného za akceptovateľné.

So zreteľom na vyššie uvedené preto rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.